

Νίκος Ξηρουδάκης

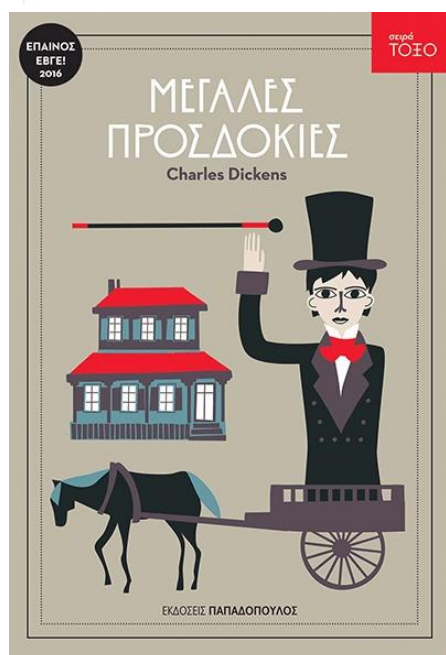
Γιώργος Κυρίτσης
@giorgoskyritsis

...

Το εργασιακό νομοσχέδιο του χατζιδακη μαθηματικά θα ψηφιστεί όσο μαζική και αν είναι η απεργία. Οι εργαζόμενοι πρέπει να στηρίξουν τις πολιτικές δυνάμεις που όχι μόνο θα αντιπαλέψουν, αλλά και που μπορούν να αλλάξουν αυτούς τους αντεργατικούς νόμους ως κυβερνητική πλειοψηφία

10:47 μ.μ. · 7 Ιουν 2021 · Twitter for iPhone

Οι Μεγάλες

Προσδοκίες είναι για τη λογοτεχνία. Στην πολιτική προορίζονται αποκλειστικά για την **πρώτη φορά**. Τη δεύτερη απομένει ο ρεαλισμός των μικρών αφηγήσεων.

Μετά από το εύγλωττο τιτίβισμα του Γ. Κυρίτση, «*Ματαιότης ματαιοτήτων η απεργία, τα πάντα ματαιότης: Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί "μαθηματικά", ψηφίστε μας να το αλλάξουμε όταν έλθουμε εν τη βασιλεία μας*», νέο ηχηρότερο χαστούκι περίμενε όσους, επενδύοντας

στην ανάθεση, προσβλέπουν στον **ΣΥΡΙΖΑ** για κάποια έστω ηπιότερη διαχείριση.

Από τις στήλες της **ΑΥΓΗΣ** αυτή τη φορά. Σε άρθρο με τίτλο «**Από Χειρότερες θέσεις**» που [δημοσιεύτηκε στις 8/6/2021](#), προπαραμονή της μεγάλης απεργίας, γράφονται μεταξύ άλλων τα εξής:

«Υπάρχει ένας εφησυχασμός. Στην κοινωνία. Στους πολίτες. Στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες. Ότι μπορεί οι νεοφιλελέδες της κυβέρνησης Μητσοτάκη να ψηφίζουν ό,τι θέλουν στη Βουλή και να διαχειρίζονται όπως θέλουν την εξουσία, αλλά κάποια στιγμή θα φύγουν (ή θα τους διώξουν), θα έρθει ο επόμενος και **θα τα πάρει πίσω** επιστρέφοντάς μας **στο 2019** [...]

Δυστυχώς, δεν είναι έτσι. Ο **αντεργατικός νόμος**, η **πανεπιστημιακή αστυνομία**, η εκχώρηση του **ΕΣΥ στους ιδιώτες** [...] δημιουργούν **νέα δεδομένα**. Αρνητικά **δεδομένα**» που είναι «**δύσκολο να ανατραπούν**».

»Πρακτικά, η επόμενη κυβέρνηση **θα θέλει** να ξηλώσει και **δεν θα μπορεί** – κλασική παγίδα που στήνει η Δεξιά και την έχουμε ξαναζήσει. **Δεν μπορεί κάθε φορά** μια προοδευτική κυβέρνηση να αγωνίζεται από όλο και πιο δύσκολες θέσεις και **να περιμένουμε να πετύχει** δαπανώντας χρόνο και πολιτικό κεφάλαιο.

Αυτό πρέπει να είναι σαφές και στα κόμματα **και στους πολίτες**. [...]

Και όσο περνούν τα χρόνια και ισχύει η κατάργηση του οκτάωρου και οι απλήρωτες υπερωρίες, όσο μένει η πανεπιστημιακή αστυνομία στα πανεπιστήμια, **τόσο δυσκολότερο θα είναι** να νομοθετηθεί η κατάργησή τους.»

Με δυο λόγια:

“Τέρμα αυτά που ξέρατε, ξεχάστε αυτά που σας ταίζαμε μέχρι τώρα: “Ψηφίστε μας για να καταργήσουμε τα αίσχη της δεξιάς”. Και να θέλουμε, δεν θα μπορούμε. Ο νόμος Χατζηδάκη, η πανεπιστημιακή αστυνομία, η ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, ήρθαν για να μείνουν. Ας προσέχατε...”

Έκδηλη είναι καταρχάς η μομφή προς το κοινό – εκλογικό πάντα. Ελαφρώς πιο εκλεπτυσμένη μορφή του τουϊτερικού [#ΤΨΡΜ](#) ([#τι_ψηφίσατε_ρε_μαλάκες](#))

Κατά δεύτερον, η **ΑΥΓΗ** συμπληρώνει δημιουργικά (αδειάζοντας) το τιτίβισμα του Κυρίτση. Από χειρότερες μάλιστα θέσεις... **Και να μας ψηφίσετε, μην περιμένετε πολλά. Θα θέλουμε** (λέμε τώρα) **αλλά δεν θα μπορούμε.**

Η ΑΥΓΗ Newsletter Συμ

A- A+ [Print Icon]

Πρακτικά, η επόμενη κυβέρνηση θα θέλει να ξηλώσει και δεν θα μπορεί - κλασική παγίδα που στήνει η Δεξιά και την έχουμε ξαναζήσει

Υπάρχει ένας εφησυχασμός. Στην κοινωνία. Στους πολίτες. Στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες. Ότι μπορεί οι νεοφιλελέδες της κυβέρνησης Μητσοτάκη να ψηφίζουν ό,τι θέλουν στη Βουλή και να διαχειρίζονται όπως θέλουν την εξουσία, αλλά κάποια στιγμή θα φύγουν (ή θα τους διώξουν), θα έρθει ο επόμενος και θα τα πάρει πίσω επιστρέφοντάς μας στο 2019: εκεί που η Ελλάδα είχε βγει από τα Μνημόνια και ο Τσίπρας, ο οποίος παρέλαβε δημόσιο ταμείο που δεν είχε να πληρώσει μισθούς και συντάξεις τον Φεβρουάριο του 2015, χάρη στη σώφρονα διαχείριση των οικονομικών της χώρας, ήταν ο πρώτος πρωθυπουργός που άφησε 37 δισ. στο ταμείο του κράτους.

Δυστυχώς, δεν είναι έτσι. Ο αντεργατικός νόμος, η πανεπιστημιακή αστυνομία, η εκχώρηση του ΕΣΥ στους ιδιώτες, η κυριαρχία των μαφιόζων με την ανοχή του Μαξίμου (για να μείνουμε στην επικαιρότητα), αλλάζουν τη χώρα σε θεσμικό και

Πρόκειται για επιχείρημα συμμετρικό με όσα έλεγε μετεκλογικά στο «σκληρό» κοινό της η ΝΔ σε σχέση με την **Συμφωνία των Πρεσπών** που υπέγραψε ο **ΣΥΡΙΖΑ**: «**Θέλουμε, αλλά δε μπορούμε. Οι διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας... Ο διεθνής παράγων...**»

Μόνο που τώρα, η **ΑΥΓΗ** μας το λέει **από πριν**. Για να έχουμε μειωμένες προσδοκίες όταν αλλάξουν για άλλη μια φορά οι ρόλοι.

“Το ‘να χέρι νίβει τ’ άλλο...”

...και τα δυο το πρόσωπο”

Αυτά δεν λένε εκ περιτροπής, από καταβολής δικομματισμού όλοι οι «επόμενοι»; Για την «καμένη γη» που παραλαμβάνουν; «Κλασική» πράγματι, «παγίδα της δεξιάς»...

Θεωρούν ότι θα διαιωνίζεται έτσι το γαϊτανάκι της αστικής εξουσίας. Οι συνθήκες όμως υπαγορεύουν πια με κραυγαλέο τρόπο άλλη πλεύση για το εργατικό κίνημα, για τον κόσμο της εργασίας που στριμώχνεται ασφυκτικά. Ήδη η απεργία και οι μαζικές διαδηλώσεις της Πέμπτης 10 Ιούνη αποτελούν ελπιδοφόρο πρόκριμα κλιμάκωσης ώστε να απορριφθεί το άθλιο αντεργατικό έκτρομα Χατζηδάκη εκεί που ανήκει, στα σκουπίδια.